

दमःशमः” इत्युपक्रम्य “भवन्ति सावा भूतानां सत्तएव
पृथग्विधा” इति गीतायां तेषां भावरूपत्वोक्तौः अवधार्य-
ज्ञानपरत्वम् न० व० । इत्युक्त्यै स्थिरपक्षे लि० ।

असम्यक् लि० न० त० । सम्यग्भिन्ने १ अनुचिते २ अयुक्ते ।
“असम्यग्व्यशौलैस्तै” देवीमा० । स्त्रियां ङीप् असमीची
असत् पु० सरति स्त-उन् न० त० । (कुङ्करसोङ्गा) वृत्ते
असल न० असते चिप्यतेऽनेन अस+कलच् । अस्त्येपो-
पयुक्ते १ मन्त्रभेदे २ लौहे च ।

असवर्ण लि० न सनानो वर्णोऽस्य समानस्य सादेशः ।
असजातीये भिन्नवर्णे यथा ब्राह्मणस्य क्षत्रियादिः ।
“द्विजानामसवर्णानां कन्यारूपयमस्तथा” वृहन्ना० ।

असञ्चत् लि० सञ्चतिर्गत्वर्थः निरु० सञ्च-शत न० त० । १ अगम-
नशीले स्त्रियां ङीप् “अस्य प्रजावती गृहेऽसञ्चन्ती” ऋ०
८।१।१४ । “असञ्चन्ती अगमनशीला” भा० । २ अपराजिते
च “मधुजिह्वा असञ्चतः” ऋ० ८।७।१४ । “असञ्चतः
अपराजितान्” भा० ।

असञ्चुस् लि० सञ्च-वा उञ्चुन् न० त० स्त्रियां ङीप् । अप्रतिबद्धे
“यानो दोहते विरहसञ्चुषो क्षुप्त” ऋ० ८।८।८६।१८ ।
“असञ्चुषो अप्रतिबद्धा” भा० ।

अससत् लि० सस-सप्ते शत न० त० स्त्रियां ङीप् ।
स्व्यापारे जागरुक्ते “रेजन्ते अससन्तो अजराः” ऋ०
१।१४३।१ । “अससन्तः स्व्यापारेण स्वपन्तः” भा० ।

असह लि० न सहते सह-अच् न० त० । अक्षमे असहने
असहन पु० न सहति सह-ल्यु न० त० । १ शत्रौ । २ क्षमा-
शून्ये लि० । भावे ल्युट् अभावे न० त० । ३ क्षमाभावे
असहाय लि० नास्ति सहायोयस्य । १ सहचरान्मन्ये अन्य-
साहाय्यरहिते २ सहचरहिते च “कपालं दृक्मूढानि
कुचेनमसहायता । समता चैव सर्वस्मिन्नेतन्मुक्तस्य
लक्षणम्” मनुः । [“सजनवन्मुजनेष्वसहिष्णुता” नीतिः
असहिष्णु लि० न सहिष्णुः । अक्षमे सहनशीलभिन्ने
असह्य लि० न सह्यः । सोढुमयक्ये “असह्यपीडं भगवन्
यमन्यमवेहि मे” “द्विषामसह्यः सुतरां तरुणाम्” इति
च रघुः । “नववैधव्यमसह्यवेदनम्” कुमा० ।

असाक्षात् अव्य० न० त० । १ परोक्षे २ इन्द्रियागोच्ये च ।
असाक्षात्कार पु० अभावे न० त० । १ प्रत्यक्षाभावे
विरोधे न० त० । २ परोक्षज्ञाने न० व० । ३ प्रत्यक्षाविषये
४ तच्छून्ये च लि० ।

असाक्षिक लि० नास्ति साक्षी साक्षाद्गृहा अधिष्ठाता वा यस्य
कप् । १ साक्षिभूत्ये “असाक्षिकेषु त्वर्षेषु मिथोवि
वदमानयोः” मनुः । २ अधिष्ठातृभूत्ये च असाक्षिका
जडप्रवृत्तिरनुचितेति वेदा० प्रक० ।

असाक्षिन् लि० न साक्षी । स्मृत्युक्ते वचनतो दोषादितोवा
साक्ष्यकर्म्मसु अप्राप्तेऽत्रोक्त्यादौ । असाक्षिणश्च मिता०
दर्शिताः “उक्तलक्षणानां साक्षिणामसम्भवे प्रतिषेधरहि-
तानामन्येषामपि साक्षित्वप्रतिपादनार्थमसाक्षिणो वक्तव्याः
ते च पञ्चविधा नारदेन दर्शिताः “असाक्ष्यपि हि शास्त्रेषु
दृष्टः पञ्चविधो बुधैः । वचनाद्दोषतोभेदात्स्वयमुक्ति-
मृतान्तर” इति । के पुनर्वचनादसाक्षिण इत्याह ।
“ओत्थित्यास्तापसा दृष्टा ये च प्रव्रजितादयः । असाक्षिणस्ते
वचनान्नात्र हेतुर्दाहृतः” या० स्मृ० तापसावानप्रस्थाः ।
आदिशब्देन पित्राविवदमानादीनां ग्रहणम् । यथाह
शङ्खः । “न पित्राविवदमानगुरुकुलवासिपरिव्राजकवान
प्रस्थनिर्गन्धयः साक्षिण” इति दोषादसाक्षिणो दर्शिता
नारदेन “स्तेनाः साहसिकाश्चण्डाः कितवा वञ्चकास्तथा ।
असाक्षिणस्ते दुष्टत्वाच्चेष्टु सत्यं विद्यत” इति चण्डाः कोपनाः
कितवाद्युतकृतः । भेदादसाक्षिणाञ्च स्वरूपन्तेनैव दर्शितम् ।
“साक्षिणां लिखितानां च निर्दिष्टानाञ्च वादिना ।
तेषामेकोऽन्यथा वादी भेदात्सर्वे न साक्षिण” इति । तथा
स्वयमुक्तिस्वरूपञ्चोक्तम् । “स्वयमुक्तिरनिर्दिष्टः स्वय-
मेवेत्य यो वदेत् । सूचीत्युक्तः सशास्त्रेषु न स साक्षित्वमर्ह-
तीति” । स्मृतान्तरस्यापि लक्षणसक्तम् । “योऽर्थः आरवि-
तव्यः स्यात्तस्मिन्नसति चार्थिनि । क तद्वदतु साक्षित्व
मित्यसाक्षी स्मृतान्तर” इति । येनार्थिना प्रत्यर्थिना वा
साक्षिणां योऽर्थः आरवितव्यो भवेत् ययमन्वार्थे साक्षिण
इति । तस्मिन्नर्थिनि प्रत्यर्थिनि वा असति स्मृतेऽर्थे च
अनिवेदिते साक्षी क कस्मिन्नर्थे कस्य वा कृते साक्ष्यं वद-
त्विति स्मृतान्तरः साक्षी न भवति । यत् त्व सुमूर्खसा स्वस्थेन
वा पित्रा पुत्रादयः आविताः अस्मिन्नर्थे अमी साक्षिण
इति । तत् स्मृतान्तरोपि साक्षी । यथाह नारदः ।
“स्मृतान्तरोऽर्थिनि प्रेते सुमूर्खआवितादते” । तथा ।
“आवितोक्तः त्वरेणापि यस्त्वर्थो धर्मसंस्कृतः । स्मृतेऽपि तत्
साक्षी स्यात् षट्सु चान्वाहितादिषु” । तानेवानसाक्षिणो
दर्शयति । “स्त्रीबालवृद्धकितवमत्तोन्मत्ताभिश्चस्तथा” ।
रक्षावतारिपावणिकूटवृद्धिस्तुन्द्रियाः । पतितामार्थ-
सम्बन्धिसहायिरियुतस्कराः । साहसी दृष्टदोषश्च
निर्ज्ञानाद्यास्तसाक्षिणः” । स्त्री प्रसिद्धा । बालोऽप्राप्तव्यव-